

دیگر آنکه اول کسیکه دعاة باطراف فرستاد و بطریق خفیه مردم را دعوت نمودند آن حضرت بود.

دیگر آنکه نطق را در حال قیام ادا فرمود په درخبر بود (قامالحسین) یعنی ایستاد حسین. ذوالریاستین گفت بلکه مستفاد میشود که حضرت روی کرسی و یا صندلی ایستاد زیرا که در آخر خبر است (فنزل و تفرق الناس)

نگارنده گفت ازاینکه حضرت فرمود اگر دروغ گفتم تکذیب کنید و اگر راست گفتم تصدیق نمایند مستفاد میگردد که آن حضرت مایل باکتریت آرا و حامی حریت افکار بود نه استبداد.

حالا دیگر تکلیف خود را بهتر میدانید که در این مشروع مقدس یعنی خدمت بملت و وطن بلکه اسلام اقدام بفرمایند یا نفرمایند.

آقا سید برهان گفت خوب است قرآنی حاضر کنید که باحضور این آقایان جدیدالورود تجدید عهد خود را بنماییم.

قرآن حاضر شد و هنگی قسم یاد نمودند که تازنده باشند در بیداری مردم و اهالی وطن کوتاهی نفرمایند.

جتاب ذوالریاستین فرمودند من یک نظامنامه برای این انجمن نوشه و حاضر دارم اگر اذن میدهید بخوانم.

اما از انجمن اجازه داده شروع بقراءت نظامنامه شد.

(جون این نظامنامه) اول نظامنامه ایست که در ایران برای طالبین حریت نوشته شده است لذا ما در این تاریخ بعض فصول و مواد آن را درج میکنیم و هدایت صورت ().

بسم الله الرحمن الرحيم

این نظامنامه محتوی است بر جند ماده.

ماده اول - انعقاد این انجمن فقط برای بیداری برادران وطنی وابنا وطن و آگاهی آنها بحقوق خود ورفع صلم وجاره جوئی برای اصلاح مفاسد مملکتی است.

ماده دویم - در این انجمن ازیزیان ازیزیان چهارمنه بتدیر فته میشود. اول اسخاصیکه در تحت کلمه جامعه لا اله الا الله محمد رسول الله میباشند. دویم طایفه زردشتیان، سوم یهود، چهارم نصاری. بشرط

۱۳۶ نیز با پدر بزرگوارش ببلده قم مهاجرت فرمود.

نوشتجات و مکاتیب دولتی و سیاسی که از طرف علماء اعلام بدوات ایران فرستاده میشد بخط و املاء جنابش بود.

تبديل مسئله مسیو نوز و مستعدیات علماء بخواستن عدالتخانه باشاره ایشان بود بلکه از سفر آقایان در نزد مظفر الدین شاه مرحوم جنابش بود.

در سال ۱۳۶ روزنامه مجلس رأتا سیس نمود. اول کسیکه نعلان و کمر بند روزنامه را موقوف و متوقف نمود و رساید روزنامه را بوضع حالی ودادن روزنامه را باطفال که در کوچه و بازار بروشند جنابش بود، لیجاد روزنامه یومیه در زمان مشروطیت از آن ایشانست.

آنکه ایرانی الاصل و ایرانی نژاد باشد.

ماده سوم - هر کس وارد این انجمن نمیشود اول باید شهادت بذات باری تعالی و رسالت پیغمبر خود بدهد و بکتب آسمانی بهر کدام که معتقد است قسم یاد کند که تا دم مرک از این انجمن غرضی جزوی پرسنی نداشته باشد وهم "خود را معروف بخدمت نوع وطن نماید."

ماده چهارم - چون اشخاصی که در این انجمن پذیرفته میشوند از این چهار مذهب همه بظهور حضرت مهدی عجل الله فرجه در آخر الزمان قائلند از این جهت این انجمن در تحت اسم مبارک آنحضرت است و لذا اسم ریاست در این انجمن بر کسی گذارده نمیشود و تمام افراد در حکم شخص واحد است.

ماده پنجم - در هر جا که این انجمن منعقد شود در آخر مجلس قبل از تفرق اشخاص باید یک نفر روضه بخواند یعنی مصائبی را که پیشوایان مذهب ما برای بسط و نشر عدالت متتحمل شده‌اند تذکر دهد و مجلس بنام مجلس روضه ختم شود.

ماده ششم - اهل انجمن باید رعایت حال یکدیگر را در هر حال داشته باشند لکن تکالیف شاقه بر یکدیگر نکنند.

ماده هفتم - تکالیف رکبکه و بجادله و سخت گوئی و مزاح و بدخلقی و کذب و بهتان بکلی ممنوعست.

ماده هشتم - مذکورات انجمن باید راجع برتریت و پیداری نوع و خیر خلائق و اخلاص خلیم ظالمین و چاره‌جوئی واستخلاص برای مظلومین باشد.

ماده نهم - توقيیر علماء هر طایفه فریضه ذمه انجمن است پس بر هر یک از طبقات لازم است که علم را محترم بدارند و آنها را بر خطرات اهالی وطن آگاه نمایند و محدودرات دنیوی را با آنها بنمایند و آنرا عند الله و عند المخلوق مسئول قرار دهند.

نتیجه این ماده اینست که نه تنها فقهاء اسلام در مقام حفظ وطن و مملکت خود ساعی خواهند بود بلکه علماء مصلقاً چه عالم بعلم فقه و چه غیر آن چه علماء اسلام چه علماء فیروز اسلام که موطن خود را خواهند بود ایران می‌دانند در این عقیده و مقصود با علماء اسلام همدست و متفق خواهند شد.

ماده دهم تا پانزدهم متعلق برموزات و اسرار انجمن است که بر حسب قسم از اظهار آن ممنوع

در سال ۱۴۲۶ در روز بمب بار دمان در مجلس شورای ملی طرف صدمه جیش محمد علیشاه واقع شد و با پدر بزرگوارش و سایر علماء و ذریه رسول حم ماخوذ و دستگیر شده چند ساعتی در زیر زنجیر و کتنهای بسته و در منئی و مسمع پدر پیش ایشان را باشلاق و ته تنگ میزدند تا اینکه با مس محمد علیشاه از ایران منفی و بمبعده گردید بین او و پدرش رایکسان تفریق کردند با اینکه پدر بزرگوارش نهایت محبت و الفت را با ایشان داشت یک سال در مالک خارجه بسر ہر د مدتی هم در انجمن سعادت اسلامبول وارد شد خدماتی که در خارجه از ایشان پدیده آمد کمتر از خدمات داخله نبود تا اینکه در سال ۱۴۲۷ که او صناع جدیده پیش آمد و محمد علیشاه از ملعنت خلخ گردید بطرف ایران معاودت نموده و پدر و مادر و برادرهای خوبش ملحق شده با پدر بزرگوارش رهسپار طهران گردیدند.

این چند سطر را که نوشتم برای اینست که خواننده تاریخ بداند چه اندازه اهالی ایران در فشار ظلم بودند که از اجتماع و دورهم نشستن هم منوع بودند.

پس از قرائت عهدنامه قراربراین شد که دوهفته انجمن تعطیل باشد و هر یک از اجزاء بعض مقالات ولایح بهادارات جراید بنویسنده یعنی مقالات را در این دوهفته حاضر کرده در مجلس قرائت کنند پس از امضاء انجمن بهادارات جراید ارسال دارند که در آنها درج شود و گوشزد مردم گردد و بعض الفاظ افهان مسبوق گردد.

روز دوشنبه ۱۲ صفر ۱۳۲۳ - انجمن درخانه نگارنده تشکیل یافت را پورتهای چند روزه تعطیل قرائت شد که از آنجمله بود محمدعلی میرزا اول بعهد وارد طهران شده است و نیز بعض تلکرافات جعلی از طرف علماء تجف منتشر شده است که تعریف و توصیف از عین الدوّله بوده و مردم را توصیه باطلهار تشكیر از عین الدوّله کردند.

واینکه ما حرکات جانب آقا سید عبدالله را که بر ضد شاهزاده عین الدوّله است صحیح نباید اینم الی آخره.

صورتهای متعدد از این تلکرافات برای هر یک از آقایان فرستاده اند. ادیب بهبهانی گفت من یقین دارم که این تلکرافات جعلی است زیرا که تلکرافخانه در دست خودشان است آنچه بخواهند مینویسند لکن هوا را باید فهمانند و ملتقت نمود.

فیلسوف گفت معصوم بیادستور العمل میدهد که هر گاه اخبار ما که بشما میرسد موافق با کتاب خدا است بگیرید و اگر مخالف با قرآن است آنها را واگذارید بلکه در بعض اخبار است فاضربوها علی الجدار یعنی اخبار مخالف قرآن را بزنید بدیوار حالا ما تلکرافات علماء را اگر مخالف با مقصد ما است دور می اندازیم.

ذوالریاستین گفت علماء اعلام نجف هر گز ترویج از ظالم نمی کنند و انگهی ما باید بتکلیف خود عمل نمائیم لواحی که بنا بود نوشته شود اگر حاضر است قرائت کنید.

نگارنده گفت آقایان این مختصر عرض مرا بشنوید آنوقت شروع در قرائت لواح نماید. من بنده دیر و ز تلکرافات را دیده بلکه آنها را یکی از آغاز ازدها بمن داد و گفت فرداییانده درخانه آقای آقا سید احمد که در آنجا مجلس روشه است و آنها را برای مردم بخوانید چون من دیدم که

پس از آمدن بطهران از طرف اهالی خراسان بسم و کالت و نمایندگی ملت منصوب و معرف گردید

از سال ۱۳۲۶ با اعضاء منتخبین به فراماسون صراحت و معاشرت داشته که چون سریست بطريق حدس وطن و مقاد (یعرف المرء باقرانه) میتوان گفت که در آن جمع انسانیت داخل شده و در مسافرت بخارجه هم دلیلیست برای این اختلال تغییر اخلاق و تبدیل افکار یعنی تکمیل هر دو مؤید این حسن ظن خواهد بود در زهد و ورع و تقوی و قدس و حسن سلوک و خوبی رفتار بحدیث که مسلم عنده الکل و قولی است که جملگی برآند.

در عقل و هوش و ذکاوت و فطانت از افران و امثال خود برتری دارد.

ضمون آنها با مقصود ما مخالفست لذا گفتم اینکار از عهده من خارج است چه اولاً من روضه خوان نیستم که در مجلس روضه بتوانم تلکرافات را بخوانم ثانیاً آنکه درخانه جناب آقا سید احمد هوآخواهان و دوستان آقای بهبهانی حاضرند و همگی با من بدخواهند شد بهر طور بود معدتر خواستم حالاً لازمت که زودتر جلو گیری کنید و نگذارید مابین آقایان نفاق و خلافی پدید آید که اگر آفاسید عبدالله ذلیل و مسکنوب شود مقصود ما خیلی بتأخیر خواهد افتاد.

آقایان گفتهند مقتعمات کاربغوبی تهیه شده است احدهی اعتنا باین تلکرافات نمی‌کند عما قریب ناسخ آنها میرسد هوآخواهان حریت در کارنده بالفرض چند روزی امر بعزم مشتبه خواهد بود بعدها امر واضح و آشکار خواهد شد.

فیلسوف گفت من لا یعه نوشته‌ام اگر امضاء کنید ییکی از جراید فارسی ارسال داریم لا یعه را ازاو گرفته چنین خوانند (چند سطر از آن لا یعه را در این تاریخ درج کنیم)

پس از چند سطربا - استبداد ملت را جاهل، کور، ترسو، جبان، ضعیف، منکوب، ذلیل، خوارویغیرت می‌کند. بالعکس مشروطیت آنان را عالم، بینا، شجاع، باجرئت، با قوت، با غیرت سرپلند ویدار می‌نماید. شجاعت و شهامت فوق العاده با آحاد ملت و افراد لشکری می‌بخشد چه تاریخ بما نشان میدهد که از بدو تشکیل سلطنت الی یومنا هدا دولت مستبد مغلوب دولت مشروطه و ملت غالماً ذلیل دست عادلانه بوده، ملکیکه ذلیل و منکوب پیش از استبداد رجال دولت باشد یک وحشت و جبن طبیعی ابدی بقلوب آنها راسخ گردد و انزجار و تنفر قلبی از حوزه وهیث دولت ابدی درخویش احساس کند، علم و صنعت، عدل و مساوات و تدین و انسانیت مستلزم مشروطیت است. جهله و خرابی و ظلم ییکاری لازمه استبداد.

از وقتی که نور عدل و مساوات و نور علم و مواسات دین مقدس اسلام قلوب اقوام و اعراب و حلوا و یافی بادیه نشین را منور ساخت از قوت (امرهم شوری یعنیم) سلاح پوشیدند و از جام حیات بخشای (وشاورهم فی الارض) جرعة نوشیدند و از ندای (اَتْمَا الْمُؤْمِنُونَ اَخْوَةٌ) بیدار شدند و از برکت (بِدَّهُ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ) قوت و توانائی یافتند جمیع افراد عرب از زمیس و موس و شاه و کدا مابین خود فرقی ندیدند همگی خود را حامی اسلام، کفیل اسلام، صاحب اسلام، بدر اسلام، پسر اسلام و مکاف بحفظ آن دیدند، تن خود را جوشن اسلام کردند، اولاد خویش را در مقام ثبات و بقای اسلام دادند.

بنده نگارنده که متباور از پانزده سال است با حضرت معاشرت و مخالفت دارد ابداً خلاف انسانیتی از ایشان مشاهده ننموده است شرح ذجات و خدمانشرا در این (تاریخ پیداری) در هرجا درج و ثبت نموده ام با اینکه از دوز شروع به نش. وطبع روزنامه مجلس و دایر کردن مطبوعه مخصوصه برای روزنامه (مجلس) متباور ازده هزار تومان متضرر و مفروض شده است یک دینار وجود اعانه از احدهی درخواست نمود مقالات روزنامه مجلس کاشف از صدق و درستی ایشانست.

ناظم الاطباء کرمانی

بیدار گنده ابرانیان، مهین مؤلف فارسی زبانان، دانشمند مفہوم آقا میرزا علی اکبر غفاران

آنوقت خزانی پر ویزدا ناراج توanstندی و قیاصره و سلاطین را از تخت و تاج مستعفی داشتندی . پس قانون عقلائی دول هبشه مقتضی است که ملت را معتمد استبداد نکنند .

در حقوق وحدود وطن او را شریک نمایند تا قسمی شود که دوستی وطن در دل ملت جای گیر شود و در نگهداری هریک خود را مکلف دانند و باید شیرینی و حلاوت و مزه و شرافت عدل و مساوات و اساس مشروطیت را با آحاد ملت چشانید و آنانرا از تلغی و مرادت و خباثت و نجاست استبداد رهانید بعضی گویند باید افراد ملت حالم شوند و علم مقدمه بیداری ملت است .

من بنده عرض میکنم تا اساس مقدس مشروطیت فر اهم نیاید نور علم پر تو افکن ساحت ایران خواهد شد و تعلیم اجباری که باعث تأسیس مدارس و مکاتب عمومیست وقتی خواهد بود که دولت ایران مشروطه گردد والا تا استبداد داریم جهل مصادف آنست اگر علم فی الجمله را کافی دانید که باین اندازه اهالی ایران عالم خواهند بود و علم اجتالی بحقوق خودشان که دارند مؤید هر چشم آنکه ملت روسیه تا يك اندازه عالم بحقوق خویش بودند لیکن بواسطه استبداد و نفاق داخله دیدید چگونه مغلوب دولت و ملت معتمده ژاپون گردیدند . الخ .

ادیب گفت فرمایشات شما صحیح است لکن امروز ما نمیتوانیم این کلمه مشروطیت را بر زبان آریم چه جای آنکه در این صراط قدم گذاریم چه اینکلمه مقدسی است که اگر در السنہ واقواه جاری گردید متعقب بر آن نفی و حبس و قتل است (زبان سرخ سر سبز می دهد بر باد) برای این کلمه است در هر ملکتی که این لفظ وارد شد صد هزاران نفوس تلف شدند . ما باید دست اندازیم به دامن علم واجرای قانون اسلام .

فلسفه گفت چرا ضعف قلب دارید مگر ما قول ندادیم وعهد نکردیم که خود را فدای ملت نمائیم مگر ما حاضر نشدیم برای نجات وطن باید اقدام کرد اگر کشته شدیم در راه وطن شهید شدیم . ذوالریاستین گفت فرق است بین فدائی و ما . ما کی گفتم فدائی ملت هستیم . ما گفتم کم تعدد و متفق باشیم برای بیدار کردن مردم را بحقوق خودشان از اینکه خود را فدائی قرار دهیم نکول داریم . آقاسید برهان گفت آقایان خداوند در باره ما فرموده است (کنتم خیر امة اخرجت للناس تأمورون بالمعروف و تنهون عن المنکر) .

(ناظم الاطباء) کرمانی از اولین اشخاصی است که در تأسیس مدارس و مکاتب جدیده سعی بلیغ فرموده شاگردانش در اطراف و بلدان ایران هریک شمعی روشن و چراغی با فروقست . مؤلفاتش عموم دانایان را مفید و در کار است . شرح زندگانی حضرتش از اینقرار است :

میرزا علی اکبرخان ناظم الاطباء خلف مرحوم آقا میرزا حسن طیب کرمانیست در عنوان شباب در کرمان تخصصات خود را با آخر دسانیده قدری از علمیات و عملیات طب را در نزد پدر خود و سایر اطباء فرا آگرفته .

در اوآخر سال ۱۲۸۲ بر حسب امر مرحوم محمد اسماعیل خان و کبلالملک اول که در آن زمان حاکم کرمان بود از کرمان بطرف طهران مهاجرت نمود و در مدرسه دارالفنون مشغول تحصیل علوم

ما مکلف می‌باشیم با امر بمعروف و نهی از منکر . آیا تقاضای اجراء احکام قرآن از معروف نیست ، آیا اجراء احکام و حدود اسلام بر عهده ما مسلمانان نمی‌باشد ، امروز که پادشاه ما مسلمان و معتقد به قرآن است و مایلست با اجراء احکام آن چه سبب دارد که از پادشاه خود خواهیم اجراء قوانین اسلام را .

نگارنده گفت آقایان مثلی ما مثل جماعتیست که بعمارت آنها آتشی افتاده است عوض آنکه متفق شوند آتش را خاموش کنند و حريق را نجات دهنده دورهم نشته و مباحثه و مذاکره می‌کنند (آیا حريق با حادثی است و ما با هاده هوّز و آیا آتش بفتح شين است و ما بکسر آن) . آیا لفظ مشروطه را مصدق رسانده است یا نه ، آیا باید اجراء احکام قرآن را تقاضا کرد یا قانونیت دولت را . بخدا قرآن را ازدست شما گرفتند عماقراپ عنوان مسیونوز اذمیان خواهد رفت دیگرمانند آقا سید عبدالله کسیرا فداریم که طرف با دولت شود این چه مذاکراتی است که می‌کنید .

مشروطیت و مشروعت دولت با اجراء قانون اسلام و با عدل و مساوات یا علم و تمدن همه را نتیجه پکیست نتیجه حریت است آنرا دست آورید امروز ذنها و اطفال و خواجه سرا ایان فاجاریه شما را عبد خود می‌دانند می‌غرنند ، می‌غروشنند ، می‌کشند و می‌بخشنند . اقلاً بآنها بگوئید خداوند ما را آزاد آفریده است اگر بآنها نمی‌گوئید اقلاً خودمان بدانیم که ما حیوانی آزاد می‌باشیم . بگوشید ، بکشید و جان بدھید امروز نتیجه ندهند ده سال دیگر نتیجه خواهد داد ما امر را نه بریم اولاد و اخلاف ما امر را خواهند برد .

یکی از اعضاء گفت شما گفتید آقامیرزا سیدحسن کاشانی برادر مؤید الاسلام را با آقا شیخ یعیی کاشانی و صحاف باشی و مجدد الاسلام کرمانی و شجاع لشگر و معین حضور را دعوت کردید با این انجمن پس پهراء حاضر نشدند .

نگارنده گفت حاضر شدن با این مجلس شرط دعوت نبود دیگر آنکه بنده زحمت کشیده همه را در دو سه مجلس دعوت کرده قبول هم کردند یکروز مخصوص بعضی را برای ناهار دعوت کردم بعدی ترسیدند که برای ناهار هم حاضر نشدن جز محدودی تقصیر هم ندارند چه صنعتی که آقامیرزا سیدحسن و آقا شیخ یعیی در راه ملت متهم شده اند فوق الطلاقه آنرا منع نموده ما باید آنها را بسم عضویت انجمن بشناسیم خدمت خود را خواهند کرد چه حاضر بشوند و چه حاضر نشوند .

جدیده گشته و پس از یکسال تحصیل وزیر علوم شاگردان مرتبه دویم طب را بعلمی ایشان سرده و در اطاق اول طب هم معاون معلم شده و علم تئریج را بآن آموخته و در اوایل سال ۱۲۸۴ از جانب مرحوم شاهزاده علیقلی میرزا اعتضادالسلطنه وزیر علوم مشغول طبابت فوج مهندس شده و در سال ۱۲۸۸ که قحط و غلامه ایران را فرا گرفته بود در مریضخانه فقراء چهار ماه مشغول خدمت بود و در سال ۱۲۸۹ اجازه فارغ التحصیلی از وزارت هنر صادر کرده و در سال ۱۲۹۰ بریاست مریضخانه دولتی و خطاب حکیم باشی از طرف دولت مفتخر گردیده و در تأسیس آن مریضخانه بسبک بیمارستانهای فرنگ کوشیده و آنرا مرتب نموده و در سال ۱۲۹۸ به منصب سرهنگی و نشان و حاکیل آن با خطاب خانی مفتخر آمده و در سال ۱۲۹۸ پس از مرحوم اعتضادالسلطنه و تفویض وزارت علوم

فاما صحاف باشی میگوید من باید بروم بهنگستان ویکی از بزرگان آنجا را بطرف ایران جلب کنم که از آن راه بلکه این ملت خفته بیدار گردد.

دیگر آنکه میگوید من در صورتی عضویت انجمن را قبول میکنم که اهالی انجمن مادام عمر لباس سیاه بیوشند زیرا که مادر ما وطن در حال اختصار است و تا او را بجهودی حاصل نشود ما باید سیاه پوش و بحالت هزارا بشیم اگر این شرط را قبول میکنید که فردا حاضر خواهید شد و اما معین حضور و شجاع لشکر قبول کردند و هر دو حاضر خواهند شد. اما مجده اسلام را که اذن ندادید اسرار انجمن را باوبگوئیم باید اورا امتحان کنید.

ناعلم الشریعه گفت ای وای که اسرار انجمن فاش شد. نگارنده گفت من اسرار انجمن را تماماً با آنها نگفتم و بهر کدام اند کی گفتم آنرا هم اطمینان دارم بلکه یاک خدمت بزرگی هم کرده ام و آن اینست که شجاع لشکر عازم بود بواسطه صدور حکم متعلقه بودن ذنش آقای بهبهانی را بکشد من بواسطه این انجمن اورا از این خیال منصرف کرده و گفتم آقای بهبهانی اسرار زیرا ملت کارمی کند به او کار داریم. توهم بر غرض صحت ادعایت ذنت را قدای ملت بکن و آنگهی چه ربطی به آقای بهبهانی دارد ملاید را بکش که اصل حکم را داده دیگر آنکه قول و نوشته از او گرفتم که لدی الحاجة پانصد نفر سوار دم دروازه طهران حاضر گند.

معین حضور هم قول داده است ملک سی هزار تومانی خود را بفروشد و در این راه صرف حکم و حاضر شده است که اگر انجمن مأموریت بدهد عین الدوّله را بکشد وجود اینگونه اشخاص برای مقصود ما خیلی نافع است.

ادیب گفت آقا میرزا سید حسن با عین الدوّله مرا وده دارد، مجده اسلام با دیگر حضور منشی عین الدوّله دوست است.

نگارنده گفت من چیزی اسرار را با آنها نگفتم فقط گفتم اشخاصی حاضر شده اند برای خدمت بملت و بشرف انسانیت قسم خود را نگفتند که خدمت کنند بملت.

دیگر زیاد نیچیزی با آنها اظهار نکرد، دیگر آنکه صدمه وذختی که از طرف عین الدوّله نسبت به آقا میرزا سید حسن وارد آمده است که ممکن نیست دیگر با عین الدوّله خوب شود.

در باب مجده اسلام که با دیگر حضور دوست است اولاً آنکه دیگر حضور اطمینان به اقوال

به علیقلیخان نجیر الدوّله از دیاست مریضخانه دولتی استعفا خواسته و با مرحوم حاجی میرزا حسینخان سیهسالار اعظم بخراسان رفته و پس از نشرف باستان مبارکه رضوی دارالشفای آن استان مقدس را بر حسب امر سیهسالار که جز اسم چیزی از آن باقی نمانده بود تأسیس و مرمت نموده و آنرا مانند مریضخانه های دول متعدده در تحت نظم و ترتیب آورده و در این سفر از جانب اولیای دولت قاهره منصب وندان و حمایل سرتیبی مفترخ آمده و پس از فوت مرحوم سیهسالار بطهران آمده چند سالی مشغول خدمات عامه و اشاعة معارف بوده و در سال ۱۳۰۳ بر حسب امر شاهزاده ظل السلطان باصفهان رفته و در آن شهر مینو نشان دوسال توقف کرده سپس بطهران مراجعت نموده و اوقات خود را بتدريس و تألیف کتب و ترجمه از زبان فرانسه و طبیعت عامه میگذرانیده تا در سال ۱۳۱۹ در خدمات ناصرالدین شاه

مجدالاسلام ندارد.

اگر اطلاع دبیر حضور مضر^۳ باشد که جناب ذوالریاستین به توسط آقامیرزا سید علی شیرازی برادرش و ثوق‌الدوله را دعوت کرده و مطلب را به اورسانیده است.

درجواب گفتند و ثوق‌الدوله در بطی بدبیر حضور ندارد.

نگارنده گفت و ثوق‌الدوله برادر دبیر حضور است و هر دو شاخ یک درخت و از یک جوی آب خورده‌اند.

بعضی گفتند و ثوق‌الدوله باطنًا با برادرش دبیر حضور خوب نیست و چون برادر کوچکتر را در مقام ترقی و تقرب بعین‌الدوله می‌بیند لذا مایل است که عین‌الدوله بلکه این بساط بر جایه شود شاید اوهم پیش افتد.

جناب ذوالریاستین گفت پهجهت من و ثوق‌الدوله و آقامیرزا محمد گلپایگانی و حاج ملاهی‌اسعلی و احظ را از همه ججهه شایسته می‌دانم.

اجزاء انجمن از ججهه آقامیرزا محمد گلپایگانی و حاج ملاهی‌اسعلی نهایت مسرت را حاصل نمودند.

نگارنده گفت آن روزی را که حاج ملاهی‌اسعلی واعظ در منزل جناب ذوالریاستین مدعو بود من هم حاضر بودم قول داد که در منبر شروع بسیاری کند و در بیداری مردم کوتاهی نکند.

آقا میرزا محمد گلپایگانی هم از قراری که شنیدم آدم صحیحی است و عاشق مقصود ما. اما و ثوق‌الدوله را نمی‌شناسم ولی این جو راشخاص را ماباید داشته باشیم و آنها را آلت کار خود قرار دهیم.

(اعمال خوب و بد این دو برادر در موقع خواهد آمد)

ذوالریاستین گفت ما امروز خبلی اشخاص را با خود هر راه کردیم و بخوبی مشغول کار می‌باشند خواه حاضر شوند و خواه حاضر نشوند.

آقا بر هان گفت مقصود خدمت بوطن و سعی در بیداری اهالی وطن است. من پاره از خیالات خود را به بسیاری از رجال دولت گفتام و همه مرا تصدیق کرده‌اند.

ادیب گفت قرار بر این بود که در هر اجتماعی یک لا یقه خوانده شود و پس از امضاه به ادارات جراید خارجی و یا جراید بوشهر و کلکته و مصر ارسال شود. و ادارات جراید را هم باید با خود متفق نمائیم که آنها هم شروع در این مقصود نمایند حالا چند لا یقه حاضر است اذن بدھید که ارسال شود.

منسلک گشته و در سفر و حضور علاوه بر خدمت و پرستاری شخص پادشاه آنی نیاسوده و از خدمت بنوع دمی فراتت نداشت و از جانب آن پادشاه مورد عواطف ملوکانه بوده و در آنمدت بخطاب جنابی وجه ترمه و شمشیر مرصع و عصای مرصع و تمثال همایونی سرافراز گردیده و پس از قتل ناصر الدین شاه به تیر اولین فدائی ایران مرحوم میرزا رضا منصب طبایت مخصوصه اعلیحضرت مرحوم مظفر الدین شاه با ایشان تفویض گردید سفرآ و حضرآ در خدمت آن پادشاه ذیجه بسر میرد و در سال ۱۳۱۹ بنشان و حائل درجه اول خارجی مفتخر گشته و در سال ۱۳۲۲ بنشان مرصع از درجه اول نیز نایل آمده از کارهای محیر العقول نظام‌الاطباء آنکه در زمانیکه مرحوم مظفر الدین شاه دستخط مشروطیت ایران را صادر نرمود لیکن هنوز امر مشروطیت ناتمام بود و شاید باندک سستی از بین رفته بود که طبیب مخصوص

را پرورد چند روزه از این قرار است که جناب آقای صدرالعلماء که از دوستی روحانیین است در بالای منبر همان رشته سخن آفای بهبهانی را تعقیب فرموده‌اند.

جناب آقا سید احمد طباطبائی نیز در بالای منبر همان رشته را گرفته و صریح در بالای منبر فرموده است، (ما مقصودی جز عزل این وزیر خائن یعنی عین‌الدوله از صدارت و عزل نوز نداریم. چه این صدراعظم حاصل و مانع است بین شاه و رعیت و نمی‌گذارد عرايض ما پشاه برسد.)

نگارنده گفت آقايان بارها عرض کردم مقصود آقای بهبهانی هزل مسیونوز نیست بلکه مسیو نوز را بهبهانه کرده‌اند. حالا که علماء طرف شده‌اند با عین‌الدوله خوب است تجادر را بیدار کنیم اگر سلسله تجارت با علماء متفق شوند آنوقت زودتر بمقصود میرسیم.

بعضی ذکر نمودند که تجارت را هم مستعد می‌بینیم چه سابقاً اظهار حیاتی کردند و از اطراف شکایات آنها رسید این ایام هم بعضی در کارند.

نگارنده گفت آقا میرزا محمود اصفهانی را با این‌که مریض است ملاقات کرده او را واداریم بشرع در این کار چه مقدمات آنها هم تهیه شده است روز ۲۲ صفر ۱۳۲۳ انجمن در خانه آقا سید برهان تشکیل و انعقاد یافت يك رایورت خوانده شد که جمعی از تجار پناه برده‌اند براویه مقدسه حضرت عبدالعظیم و میگویند مسیو نوز بلژیکی که رئیس کمرک ایران و مستخدم سلطان است زیاده از آنچه تعرفه گمر کی قرارداده است از مال التجاره اخذ می‌کند و عمالش در سرحدات اجعافات فوق‌العاده و خلاف قانونی وارد می‌آورند عین‌الدوله هم بصراحت ولجاجت با علماء و ملاحظه پولی که ازنوز می‌گیرد جوابی بتجار نمیدهد تا آنکه آخرین عریضه که تجارت با توسط سعد‌الدوله درخصوص شکایت از نوز دادند عین‌الدوله نخوانده جواب داد که این لوطنی بازیها چیست که تجارت می‌کنند تمامشان را دهن توپ می‌گذارم این حرف بروزیر تجارت که سعد‌الدوله است گران آمده گفته است پس خوب است مجلسی در دربار تشکیل دهید و بعرايض تجارت رسید کی کنید عین‌الدوله خواهی نخواهی بتشکیل مجلسی اذن داده مجلس در دربار منعقد گردید هفت نفر از تجار حاضر شدند از رجال درباری هم چند نفری از قبیل وزیر خصوص (صاحب اختیار حاليه) و علاوه‌الملك و دیگر حضور و جمعی دیگر حاضر بودند مسیو نوز را حاضر کردند يك نفر از تجار چند قطمه پارچه بعنوان مستوره و نمونه در دست گرفته آن تقطه و محلی را که رئیس کمرک سرحد مهر کرده و تعیین کمرک آن پارچه را نوشته بزیر دست خود گرفته طرف

سهوا و یا کس دیگر عمدآ دوای هوضی بسطفر الدین‌شاه داده و آن‌حروم را گمان این بود که اورا مسموم نموده‌اند تزدیک بود خیالات مالخولیانی بسر آن‌حرم افتاد که فوراً ناظم‌الاطباء رسیده اطباء حضور رامات و متغير شاه را مبهوت و مروع دیده بقیه دوارا که در فنجان نگاه داشته بودند و اگر طیب آلمانی دیده بود علناً می‌گفت این دوا سم است یامض. ناظم‌الاطباء ملتفت شده که هم بعضی در خطر است و هم خیالات موهم شاه را تلف می‌کند فوراً بقیه دوارا لاجره بسر کشیده و ته‌فتحان را با آب خالص شسته و نیز آشامیده و گفت نقلی ندارد دوامض نیست.

بعد از آن بمعالجه شاه و خود پرداخته تا چندی دیگر شاه را نگاه داشت تا امر مشروطیت مستحکم گردید.

دیگر آن پارچه را به نوز نشان داده و گفت گمرک این پارچه چه قدر است نوز نگاهی با آن کرده و نظر پکتایپه نموده و گفت این پارچه مثلاً سی شاهیست پارچه دیگری را نشان داده گمرک آن را دوهزار و هکذا چند پارچه را که نشان دادند بعدی معین جواب داد تجار مهر و خط رئیس محل را از اینه دادند که خیلی تفاوت داشت کتابچه با مأخذی مثلاً دوهزار را بیست و پنج هزار و سی شاهی را دو تومان و هفت هزار را هفت تومان با نوع مختلفه گرفته بودند از آن قرار خسارت تجار از چند کرور تجاوز کرده بود پس از تحقیقات و مصدق ادعای تجار نوز حالش دیگر کون شده چند کلمه مهمل تکلم نمود حاضرین همگی ملتقت شده اما چیزی نگفتند اهل مجلس برخواسته بعضی رفتند و بعضی ماندند باز تجار تجدید سخن نمودند.

در این اتفاق کلمه رکبکی از دهان نوز بیرون آمد که در این مملکت با آن فحش میگویند و آن را بد میدانند دیگر باعتقد نوز چه بوده است خود داند و آن عبارت (پدر سوخته‌ها) بود چه اگر نوز این عبارت را تجزیه و تفسیر میکرد هر آینه عبادتی راست و صحیح بود چه فاجاریه پدر ما را سوختند که سهل است همه چیز ما را سوختند لکن علی الظاهر این لفظ مرکب که از دهان نجس او در آمد یک لفظ بسیطی بود که عبارت از فحش بود نه مرکب خبری. بالجمله علامه علامه الملك که در آن وقت از رجال دولت و وزیر علوم و از سادات طباطبائی و مقرب در نزد مظفر الدین شاه بود روکرد سعدالدوله و گفت هنوز هم ملاحظه می‌کنید.

سعدالدوله وزیر تجارت جواب داد چه بگوییم این مردک عین الدوله خودش شنید. علامه الملك کفت شاید نشینیده باشد وزیر مخصوص هم بی‌مبل نبود که در این مجلس اهانتی از مسیونوز بشود. لذا در مقام تأیید کلام علامه الملك برآمده و گفت گویا عین الدوله نشینیده باشد. سعدالدوله مجبور گردید که عین الدوله اظهار کند لذا روکرد عین الدوله و گفت نوز حق ندارد که بتجارت محترم مسلمان فحش بدهد. عین الدوله از شلت حرص بیول و طمع بمسامحه و بی اعتنایی گذرانیده اهل مجلس متفرق شدند.

تجارت که حقانیت خود را مدلل نموده و کسی بعرايض و نظمات آنها گوش نداد عازم شدند بروند و ملتبعی بزاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم بشوند روز بعد از آن را برای اتمام حجت و گرفتن دستور العمل و تحریک اجزاء انجمن خلقی رفتند منزل آقای طباطبائی آقا میرزا سید محمد جنابش را

عجب در اینست که ناظم الاطباء با اینکه چندین دفعه خطاهای اطباء را ملتقت شده و جیران هم نمود لکن الی کنون فتوت کرده به احدی این را زنگفت و راضی نشد که طبیب نادان از نان خوردن بازماند. دیگر آنکه بیوسته در خلوت مضار امتداد و منافع مشروطیت را به مرحوم مظفر الدین شاه میرسانید. مجعلا ناظم الاطباء در تمام عمر خود از تریست محصلین طب و خدمت بنوع کوتاهی نکرد چنانچه اکنون زیاده از صد نفر شاگردان ایشان در شهرهای ایران پراکنده و مشغول طبابت میباشند و علاوه بر خدمات مدد کرده بحسب امر مرحوم میرزا علیخان امین الدوله صدراعظم در انجمن معارف داخل شده و از اندام آن مجلس محترم بشمار آمده و در خدمت بمعارف از هیچ کونه مشقت کوتاهی نفرموده و در تأسیس مدارس در نجها پرده ویژه در تأسیس مدرسه شرف و تریست کودکان بی بضاعت از بذل مال و

مبوق و مطلع بر واقعه نمودند و از حرم خود آگاه ساخته . سعدالدوله از این قصد تجار باخبر شده یک مجلد کلام الله برای آنها فرستاده و آنها را قسم داد که یکروز دیگر با موهلت دهند .

بلکه در اینخصوص طریق اصلاحی دست آرد و خودش بدربار رفت که شاید عین الدوله بگوید که در دفع این غائله چاره نماید .

قریب چهار ساعت متغیر جواب شد که شاید جوابی کافی بشنود . عین الدوله بساحمه و محااطه گذرانیده واقعه را اهمیت نداد و وقیعه بر آن ننهاد .

تحصین تجار بزاویه مقدسه

تجار که از همه جا مأیوس شده روز سه شنبه نوزدهم ماه صفر ۱۳۲۲ بزاویه مقدسه حضرت عبد العظیم پناهیدند .

سعدالدوله وزیر تجارت برای اسکات و آوردن تجار شهر چندفعه خودش و چندین مرتبه واسطه اش نزد تجار رفت که بلکه تجار را هودت دهد که این خبر پس از شهرهای ایران منتشر نشود و باعث هیجان عامه نگردد . چه تجار سایر بلدان چندین مرتبه در مقام تشکی و تظلم برآمده بودند و مواد همه مستعد بود که باندک بهانه مشتعل میشدند خصوصاً در این ایام که صدای آفای پیغمبرانی عالم را فرا گرفته بود و شاه حازم بود بر مسافت بفرنک .

لکن تجار متلاعنه نشده و جواب دادند که جز رسیدگی بمحاسبات نوز و احقاق حق ما و رفع ضرر ما دیگر علاجی نیست . تائیشکه ولیعهد محمدعلی میرزا چند نفر از درؤساه تجار را خواست و گفت که اهل بحضرت شاهنشاه پدر تاجدارم خیال مسافرت بفرنک را دارند امروز نمیتوان دست بکار نوز بزنیم . لکن من قول میدهم تا چند ماه دیگر هر نوز را از شاه استدعا نمائیم و حتماً بعرايض و تظلمات شما رسیدگی مبنایم .

تجار هم محض حضانت ولایت عهد و خواهش وزیر تجارت از زاویه مقدسه حضرت عبد العظیم مراجعت شهر طهران نمودند .

فیلسوف گفت این امید ماهم قطع شد پس از آنکه تجار برسانان پوسیده ولیعهد بیچاره افتادند

جان دریغ و مضایقه نکرد .

اگر ساعات شبانه روزی ناظم الاحباء را تقسیم بر عیادت مرضی و حق الزوجه که باشان میدادند بکنیم هر ساعتی بینج تومان پول ایران میشود با وجود این دخل لااقل دیده شد که دریست و چهار ساعت شبانه روزی ۱۶ ساعت اوقات خود را مصروف مدارس و انجمن معارف مینمود یعنی حضور در مدرسه و رسیدگی با اطفال یتیم و امور انجمن معارف را مقدم میداشت بر حضور مجالس پادشاه و ابناء آن . و نیز دیده شد که از صد تومان حق الزوجه و حق القدم عیادت میریض کندشت برای رفتن بمدرسه شرف و رسیدگی کردن با اطفال یتیم .

بجمله مبلغی هنگفت از کیسه فتوت خرج ایتم و اطفال فقراء نمود و عزمی راسخ بر ترویج

آقای بهبهانی هم شاید قردا ساکت شود .

نگارنده کفت آفایان اظهار یا اس نکنید سکوت تجارت بیشتر موجب هیجان اهل علم خواهد شد . عین الدوله بر طبق ضمانت و قول ولیعهد عمل نخواهد کرد و همین باعث کدورت و نفاق بین عین الدوله و ولیعهد خواهد شد بگذارید شاه بروز میدان ما وسیع و مانع در جلو ما نخواهد بود در این دو سه ماهه غیبت شاه ما میتوانیم تمام ایران را پیدار و با خود کنیم آقای بهبهانی هم روز بروز جنودش زیادتر و بیشتر خواهد بود .

در این اثناء یکی از حاضرین گفت راپورتی باجمن رسیده است که جناب ذوالریاستین در بالای منبر بعض مذاکرات را کرده و عما قریب باعث گرفتاری ما خواهد شد خوب است در این راپورت تأمینی شود .

راپورت ملاحظه شد خلاصه آن از این قرار است :

دیروز که روز ۷ ماه صفر بود جناب ذوالریاستین در خانه جناب عندلیب السادات واقعه در محله شاه آباد کوچه آقا سید هاشم در بالای منبر بعض مذاکرات نموده است و حرفاها نگفتنی را کفته است در حالتی که در آن حضور جمعی از رجال دولت از قبیل حاجی امینالسلطنه و امین همایون و بعض دیگر حضور داشته است مناسب اینست که اعضاء انجمن ذوالریاستین را چندی از رفتن منبر منع نمایند بلکه او را تخفی دارند که مراوده با مردم را هم ترک نماید .

حاضرین مضطرب شده واقعه را از جناب ذوالریاستین مستفسر و جداً خواهش نمودند که صورت موعظه را بیان نماید .

ذوالریاستین این طور موعظه را بیان فرمود .

خلاصه موعظه

آنچه را که ما از ملاحظه سیر و تواریخ و شرح حال علماء متقدمین و متاخرین بدست آورده ایم این است که متقدمین از علماء را درباره امام عقیده مخصوصی بوده مثلاً تازمان قمیں عقیده علماء درباره امام این بود که امام شخصی است عابد عالم وزاهد و مستجاب الدعوه و اگر کسی زاید براین درباره امام (ع) قائل میشد او را نسبت بغلق میدادند و غالی میخواندند و از این جهت بود که شخصی مثل

معارف و ترقی ابناء وطن داشت که اگر امینالسلطان حدود ایرانی و ایران در مقابل نبود امروز در ایران دشمنی برای علم و عالم دیده نمیشد .

بالجمله در اشاعه معارف آنچه ممکن بود و در قوه داشت به فعل آورد و کوتاهی نکرد و علوم چندی از زبان فرانسه بزبان فارسی ترجمه نمود و منتشر ساخت از قبیل علم فیزیک و شیمی و تشییع و یاتولیزی و جراحی و کحالی و روادی علاوه بر اینها کتب چندی از تصنیفات و تألیفات ایشان امروز درین مردم طبع و منتشر است از قبیل کتاب زبان آموز فارسی که در حقیقت ایشان اول کسی میباشد که این باب را مفتوح کرده و زبان فارسی را احیاء نموده .

و نیز از تألیفات ایشانست رساله تعلیمات ابتدائی که برای کودکان نوآموز دستانهای نوشته است

معلی‌ابن‌خُبیس و شیخ رجب نرسی را غالی میدانستند و اخباری که از ایشان روایت شده بوده‌هه را طرح میکردند تا زمانی که دوره علمیه به میر داماد و ملا صدر و شیخ احمد احسائی رسید این بزرگواران ذهن‌ها کشیدند رساله‌ها نوشته‌ند ولایت را با امامت مستلزم دانستند و مدلل نمودند که آنچه را که قبیل طرح کرده بودند و منکر شده بودند از قبیل معجزات و کرامات و خوارق عادات و اخبار از مغایبات همه صحیح بوده پس امروزه یک بایی از علم بر روی مامفتح شده که میتوانیم همه قسم از آن استفاده کنیم . مثلا در مسئله شیخ رجب نرسی و خطبه‌هایی که از امیر المؤمنین (ع) روایت کرده وما امروز منطبق میکنیم آنها را با زمان خودمان می‌بینیم که تمام آنها از مصدر ولایت صادر شده است از آنجمله خطبه زوراء است و در آن خطبه شرح حال امروزه مصریها و تصریفات انگلیس در حملکت مصر و ظهور متمهدی سودانی را کما هو حقه بیان میفرماید صورت این خطبه در کتابخانه حاج میرزا ابوطالب زنجانی بخط قدیم موجود است هر کس بخواهد میتواند با آنچا رجوع نماید .

و دیگری خطبه طبقیه است که بعض فقرات آن راجع بایران است مثلا در آخر این خطبه میفرماید . (حتی اذا طالت الشدائی فی دولةالخصیان و ملکةالصیان والنسوان فعندهن ذلك ترجع الاقطار بالدعاة الى کل باطل الاولى لمداریکم و امسار کم من طفاة يظہرون فيغيرون و يیداون فعندهن ذلك توّهموا حلول الفرج الاعظم) .

ماحصل معنی آنست که چه بسیار رنجها و سختیها از دولت خواجه بشما روی دهد (مراد از خهبان خواجه است و آن منطبق است بر آقا محمد خان که تشکیل سلطنت قاجاریه را کرد) در زمان پادشاهی که این دو علامت (۱) در او باشد . در این هنگام وای بحال شما . وای بحال شهرهای شما از طاغیانی که ظاهرا میشوند تغییرها بدنهند تبدیل‌ها بکنند پس در این هنگام فرج بزرگ را منتظر باشید و بدانید که زمان ذات شما بسر آمده و روزگار خوشبختی رسیده است .

حالا تصور کنید بینید آیا روزگاری بدتر از این میشود ، آیا زمانی سخت‌تر از این میشود ، کدام بدبختی است که امروزه مانداریم ، این وضع نانت که می‌بینید روزی هزار تومان از نانواینهای میگیرند و در عوض نان مخلوط بخا که نیماری بما میدهند و میگویند آرد حاج نرخان است نانی که (۱) مراد از این دو علامت آنست که هم باصفا سرکارداشت باشد هم با نسوان .

و تاکنون چندین دفعه بطبع رسیده است . و نیز از تأیفات آن یگانه هنرمند است کتاب برشکنی نامه در علم تراویث رعلم «انی مدیکال ک آنهم بطبع رسیده و اطیبارا لازم و راجب است .

واز کارهای بزرگ و تأیفات سترک آن داشته است که اکنون قریب ده سال است که در تدوین و ترتیب لغات فارسی مشغول و اکثر اوقات خودرا مصروف این خدمت نموده است که درواقع میتوان گفت مجلس آکادومی صحیح خانه ناخام الاطباء است و تمام لغات فارسی و غیر فارسی را که امروز بین ایرانیان مستعمل است بترتیب حروف تهیی مرتباً و قائم و درجه‌دار جلد مندرج کرده که هر مجلد زیاده از هشتاد هزار بیت کتابت دارد سه مجلد آن تمام و بجز این فردیک با تمام است .

در سابق یکمن دو عباسی منتها سه عباسی بود حالا باید یکمن سه هزار بخریم و این وضع گوشت ما که باید روزی کلی حکومت نفع از آن بیرد.

بیچاره پادشاه صد هزار تومن برای تفاوت جنس داد یکشاهی بمصرف فقراء نرسید همه را از وجه استقرار خانی از شاهنشاه گرفته و رجال دولت بین خودشان قسمت کردند بعلاوه روزی هزار تومن هم از خیازخانه میگیرند.

من نمیگویم که شما از حال خودتان خبردارید یا نه هیچ میدانید که امروزه هریک از افراد ما و شما را در میلیون سه تومن گرو رو سها گذارد اند هیچ میدانید که ما و شما را بنده و کنیز اجانب قرار داده اند.

هیچ میدانید که ما را تا هفتاد سال دیگر یا کمتر یا زیاد تر بنده کفار فرارداده اند.

هیچ اطلاع دارید که اختیارات مطلق شمارا محدود کرده اند لیکن من نمیگویم که بمفاد این خبر باید در زمان این پادشاه فرج بزرگ را متوقع و منتظر بود. کلام ذوالریاستین که باینجا رسید بعضی از اعضاء نتوانستند خود داری کنند شروع کردند بیرون خاش کردن بذوالریاستین چه یقین کردیم که این وعده مشارالیه ما را بسخاطره خواهد انداخت نزدیک بود مطلب مشاجره و منازعه منجر شود.

لیکن مشارالیه اذعان و اعتراف نمود که تجاوز کرده و افرار نمود بخطابش و گفت وقتی که از از منبر پائین آدم آقای سلطان الدا کرین آقا میرزا ابوالفتح مرا کنار کشیده و گفت من سؤال نمیکنم ملافیض الله خودش کجاست ولی سؤال میکنم که قبرش در کجا است.

(ملا فیض الله یکنفر از واعظین معروف ایران بود که بواسطه اظهار بعض کلمات در بالای منبر در زمان ناصر الدین شاه نیست و نابود گردید و ما تاکنون شرح حال آن بیچاره را و کیفیت اعدام او را بدست نیاورده ایم).

فیلسوف گفت من این موقعه را بستیدم باید همین طور مردم را بیدار کرد.

نگارنده گفت دوچیز ما را نگه دار خواهد بود و هیچ امری اتفاق نخواهد افتاد اولاً آنکه بضری ذوالریاستین را همه کس میداند وقصد قربت او همه را حفظ خواهد نمود، ثانیاً آنکه مستمعین

و این خدمت را دانشمندان و عقلابزد گترین خدمات بمعارف ایران بلکه بمعارف اسلامیه میدانند و با اینکه نهایت سعی و کوشش را در اختصار وایجاز آن کتاب فرموده باز متجاوز از سیصد هزار بیت کتابت دارد که اگر بعضی الفاظ و عبارات را بر مز نوشته بودند هر آینه از یک کروپیت متجاوز شده بود و ما برای وضوح این ادعاه چند سطر و چند لغت از آن کتاب شریف را در این مقام نقل میکنیم. مبنویم:

فأَقْيَمْ - مَا خُوذَ از تازِي ایستاده و افراشته و بریا داشته و عمود و استوار و نابت و برقرار و پایدار و باقی و دایم و جاویدان و واقف و سخت و بنیان الی آخره.

اقو هسته - ماخوذ از یونانی مرکب از دو کلمه یکی (اتمس) یعنی بخار دیگری (ایفر)

در مجلس اشخاصی بودند که باعین الدوّله مراوده ندارند بلکه با او دشمن میباشند.

بالاخره اجزاء انجمن صلاح در این دیدند که تا یکسال دیگر جناب ذوالریاستین منبر نرود الا در وقتی که اجزاء انجمن بالصراحة ایشان را اجازه دهند و نطق ایشان را محدود نمایند.

روز دوشنبه ۳ ربیع الاول (۱۴۲۴) انجمن در خانه جناب ادب بهبهانی منعقد گردید.

فیلسوف گفت دیروز موکب مظفر الدینشاه بست فرنگستان حرکت نمود آخر عن الدوّله صدراعظم شاه را گول زد که مرض شاه علاج نمیشود مگر بسفر فرنگستان و کار خود را محکم و حرف خویش را پیش برد.

زحمات چندین ساله حریت خواهان و مقدمات آقای بهبهانی بی نتیجه ماند تجار را بوعده و وعده عودت دادند فکری در این باب بفرمایند.

نگارنده گفت از تفضلات خدا مایوس نباید شدکار و تکلیف ما بیداری مردم است تا چند ماه دیگر شاه مراجعت نماید ماکار و تکلیف خود را انجام خواهیم داد.

اما در باب سکوت آقای بهبهانی، ولیعهد رفت منزل ایشان و قول داد که نوز را چندماه دیگر معزول فرمایند. تجار هم قول ولیعهد را مطمئن شده، ولی بر شما و اصحابت که با این قول و معاهده وفا نمی‌کنند امر از دو شق خارج نیست با وفا بقول ولیعهد میکنند یا نمی‌کنند اگر وفا کردند که همین باعث تشویق و رشد ملاهای طهران میشود آنوقت ما یکی دیگر را دیده میگوئیم دیدید که آقا سید عبدالله چگونه رسیس شد و غالب حالاً مثلًا شما هم یک حرکتی بکنید تا جلو افتد و اگر وفا بعهد نکردند که همین موجب تحری و اقدام جدی آقای بهبهانی خواهد شد. از رفتن شاه بفرنگ هم مایوس نباشید چه سوغاتیکه برای ما خواهند آورد یکی لقب کراندو کی برای عن الدوّله و دیگر غذاخوردن وزراء از روی ساعت وایستاده شایدین رجال دولت نتیجه این سفر بعض ملت و بیدارشدن آنها است بگذرید چشم ملت باز شود دشمن خود را بشناسند.

یکی از اعضاء گفت در این سفر علاوه بر اینکه پول ملت ایران خرج خانمهای فرنگ خواهد شد حقوق ملت را هم خواهند فروخت فردا است که امتیازات خواهند داد، معاهدات خواهند بست تا مردم را بیدار کنیم کار از کار گذشته و آب از سر در رفته است.

آقا سید برهان گفت من شنیدم که خلعت نیابت سلطنت از رویه برای محمد علیمرزا ولیعهد

یعنی کره و هیارت است از طبقه بخاری شکلی محیط بر کره زمین و مرکب از دو سیاله مرتجله یکی هوای خالص که بخار اکسیژن و دیگری بخار ازت و هر قدر از سطح زمین بالارویم و دورشویم وزن خخصوص اتوسفر کمتر میگردد زیرا طبقات بست از طبقات فوق خود منصفط و متراکم میشود از هر طبقه از هوا که بالاتر بود کمتر فشرده شده و متراکم گشته و یا بالملازمه سبکتر خواهد بود وزن خخصوص کمتر و در باب ارتفاع اتوسفر عقاید حکماء مختلف است (لامیر) از روی انعکاس اشعه آفتاب ارتفاع اتوسفر را (۶۰۰۰) متر بیداند و (لایاس) که از دانشمندان معروف است اتوسفر را شیوه به کره تصور کرده که نسبت به شبکه کرمزمین تسطیحش بیشتر است و نسبت دو محورش مثل نسبت دو بسه میباشد.

می‌آورند اگر این خبر صحیح باشد دیگر کار ما یکسره خواهد شد ولی فعلاً باید کاری بکنیم که اتفاقی نیفتند فردا ملت ایران مورد ملامت خارجه نشوند که ایرانیان در قیاب پادشاه خویش شورش کردند.

ذوالریاستین گفت البته باید این ملاحظه را بنماییم عین‌الدوله هم این مشله را میدانست که زود شاه را حرکت داد لکن ما باید انجمن خود را تعطیل نکنیم و سعی نمائیم در بیداری مردم از فرستادن لوایح و مقالات بادارات جراید مصری و غیره کوتاهی نکنیم.

آقا سید برهان گفت یک لایحه حاضر شده است اگر اجازه مبدهیه خوانده و چند نسخه هم از آن استنساخ شود و باسم هریک از رجال دولت که با شاه رفته اند یکی بفرستیم بلکه یکی هم باسم خود شاه و یکی هم باسم عین‌الدوله و برای ادارات جراید هم ارسال داریم برفرض که بشاه نرسد بدنست مردم می‌افتد و گوشها باین مطالب آشنا خواهند شد.

ناظم الشریعة گفت بسیار خوبست بخوانید. صورت یکی از لوایح قراشت شد اجزاء پسندیده چندپاکت باسم هریک از جراید و رجال دولت نوشته و آنصورت را بازلازیمن متعدد نموده یک نسخه از آن را باداره روزنامه جبل‌المتن کلکته و دیگری باداره مظفری بوشهر و چند نسخه به مصر فرستاده شد روزنامه مقدس جبل‌المتن در شماره (۲۴) از مال ۱۳ آنرا درج و منتشر کرد.

روزنامه مظفری پس از مدتی مدید آنرا درج کرد چه مقادن رسیدن لایحه به بوشهر روزنامه مظفری بحکم عین‌الدوله توقيف شده بود پس از رفع توقيف در شماره (۳) سال ششم باندک تغییر و تصریفی در آن مندرج گردید. صورت لایحه از اینقرار است

صورت لایحه انجمن مخفی

که بادارات جراید و وزراء نوشته شد

اگر کسی امر و زمه طالب و معایب ملت و دولت را که در قهقهه خانه‌های ایران و مهمانخانه‌های فرنگ مطرح‌مذاکره است بسم مبارک شاهزاده اتابک اعظم نرساند و علاج نخواهد گرفت آینه خیانت بزرگی بوطن خود کرده لذا با کمال ادب شاهزاده اتابک اعظم را مخاطب ساخته عرض مینماییم که ای مقوی اعصاب ملیه چرا در حق فرزندان مجازی پادشاه فکری نیفرمائید چرا عاقبت ملت را منظور نمیدارید،

و اتو مسخر وزین و قابل سنجیدن است زیرا که هم هوا وهم سایر هوای مادی شکل که با آن مختلطند تماماً صاحب وزن میباشند و وزن آنرا باین نسبت میتوان بیان کرد. وزن یکستون از این سیاله برابر است با وزن یک ستون هفتاد و شش سانتی‌متر زیبق یا یکستون ده متر و نود و هفت سانتی متر آب در صورتیکه درجه حرارت را دوازده و فغار هر ستون را متساوی قرار دهیم الی آخره. بعضی از رموز آن کتاب شریف را هم نقل کنیم که ذات از اسلوب آن خواهد بود.

بعض رموز کتاب

(۱) علامت اسم (۱ -) علامت اسم و صفت (ج) علامت جمع (ج ج) علامت

چرا بشکر آن نعمت خداوندی مملکت را ازور طه خطر و گرداب هلاکت نجات نمیدهد. مگر نشنبیدید که دولت و ثروت و قدرت و حرمت ملی از دست رفته و از بکصدو شصت کرو و جمعیت مشتی چند یاقی مانده واراضی آباد ما خرب شده و افکار آزاد ما معیوب گشته. حقوق ما را تصاحب کرده‌اند و حدود ما را تغاصب نموده کلیه بلاد فاسد و بازار تجارت کاست است.

مگر نمی‌شود فریاد مظلومان را از دست حکام ظالم، مگر نمیدانید امسال پانصد نفر دختر ایرانی بترکمان فروخته شده، مگر خبر ندارید که هر ساله کرو و هر مردم ایران بروزیه و عثمانی و هند می‌روند و رعیت خارجه می‌شوند مگر اطلاع ندارید که پول ماتنزیل کرده، مگر نمیدید که سر باز دولت از گرسنگی خالی و هیزم شکنی می‌کنند، مگر مطلع نیستید که عقلاه مملکت و دانشمندان ملت و اشخاص با تربیت یکار و مطلع در گوشة نظر خزینه و خاکسازی ورزیده‌اند و مردمان جاهل و عوام دخیل امور و متعددی مهماتند و علم را مسخره می‌کنند و جهالت را اسباب شرافت و شرارت را مایه شهامت می‌دانند، مگر پرون نرسیده که این مملکت کیان است و این سلسله جلیله جانشین ایشان، مگر عرض نکرده‌اند که مرحد مملکت ما ینجای بود تا بوغاز قسطنطینیه مگر نخوانده‌اید که در زمان بهمن پنج کرو و لشگر مسلح بطرف یونان از ایران حرکت نمود، مگر در جراید فرنگی نتوشتند که حکومه ایران اینک اضعف حکومتها است از حیث ثروت و قوای حربیه، مگر ملاحظه نفرموده‌اید که اشخاص بیکار و بعلم از خان و ملا و مستوفی و رقص و کسب و اصناف بازاری بدون استحقاق حقوق دیوانی می‌نند و سایر مردم هم با این خیال ترکه کسب نموده و در بی تعلیم مواجب و مستمری‌اند، مگر نمیدانید که دست خارجه در اغلب دولتی بند شده و هر جا دست آنها بند شد دست دیگران را از بند قطع می‌کنند، آیا اینها نیستند آنها یکه سلام خالی را حقوق میدانند و باین بجهانه اثبات حقوق لازمه کرده و می‌بلعند مملکتی را دولت انگلیس را بر مالک هند و دولت فرانسه را بر سرآکش چه حقوق بود غیر از سلام علیک و معامله غیر رسمی. آیا دیدید آخر بکجا کشید اگر گفته شود ملت با دولت هراهی ندارد جواب میدهیم که هیچ رهیتی در روی زمین مثل ایرانیها مطیع و شاه پرست و دولتخواه نیست و اگر ایراد شود اجزاء در بار بار آی من شریک نبوده و موافقت ندارند تصدیق کرده عرض مینماییم تمام کارها چه خوب و چه بد از شخص شخصی صدارت شناخته می‌شود اگر فلان حاکم در اقصی بلاد ایران می‌اعتدالی نماید در حقیقت از شخص صدارت آن تعذر را مینهندارند.

جمع الجمع (ج ۴) علامت حاصل مصدر (ص) علامت صفت (ر) بجای سورنایید (ك) علامت کنایه (م) علامت مصدر (ف ل) علامت فعل لازم (ف م) علامت فعل متعدی (اف) علامت اسم فاعل (ام) علامت اسم مفعول از این علامات معلوم می‌شود که نهایت سعی را در اینجایز و اختصار آن کتاب شریف ملحوظ داشته‌اند با وجود این متجاوز از سیصد هزار بیت کتابت دارد و ما می‌ترسیم طبع این کتاب هم نسبی خارجه گردد و چه اگر دانشمندان خارجه که همواره هواخواه معارف و دوست علوم شرق می‌باشند مطلع براین کتاب شریف گردند هر آینه مبادرت بطبع آن خواهند فرمود مؤلف محترم را هم مقصودی چز طبع و نشر این کتاب نخواهد بود چه میدانند که فایده اینکتاب شامل عموم خواهد گردید. بجمله نظام الاطباء در ۱۷ ربیع الثانی سنه ۱۲۶۳ در شهر کرمان که آنرا کواشیر نام دارد

چرا مراتب اجزاء در بار محمدود نباشد که فلان خواجه با پیشخدمت یا دلاک همایونی مداخله در نامور دولتی نماید.

هر گاه گفته شود که ملاها نمیگذارند، با کمال ادب عرض خواهد شد که تقصیر با دولت است چرا دولت حقیقت امور را واضح نمیکند که هموم ملت بدانند که در اینکار فایده عمومیست و فلان ملا بخلافه فرض شخصی خود مانع از اجراء آن میگردد.

اگر گفته شود که اگر این تظلمات صحیح است چرا عوهملت دریک نقطه جمع نمیشوند و بدولت متظلم نمیگردند. این سؤال بزرگ است و حضرت اتابک می‌دانند آنچه عوام است در این عوالم نیست و آنچه خواص است از قبیل وزراء و حکام و ملاها هستند صلاح آنها ابدآ در این نیست که قانون و مسئولیتی در کار باشد و آنچه دانشمندان مملکتند معطوف و مردود شده تا نتوانند حرف قانون بزبان آزند.

اگر ملا اسم قانون بشنود تکفیر میکند، اگر دولتیان بشنوند فوراً ده نفر قراقی یا غلام کشیکخانه حاضر و آن بیچاره را سر بر هنر و کتف بسته تسلیم حاکم اردبیل نموده قبض وصول گرفته برمیگردند.

شک نیست که دولتیان ایران اختار کل و قعال مایریدند و صلاح مملکت را بخيال خود بهتر میدانند و ما هم تسلیم داریم فقط مقصود دونکته است اول بقای دولت دویم رفاهیت ملت که جز درسایه قانون حاصل نمیشود رفاهیت و امنیت تامه وعدالت مطلعه هیچ دولت پایدار نمانده مگر با قانون ملک با کفر باقی نمیماند و باظللم باقی نمیماند مقصود ما این است ویس.

در هیچ مملکت ملت بالطیعة متدين نشده مگر بقوه جبریه تا دولت همراهی با ملت ننماید ملت نائل بهیچ مقصودی نتواند شد بعلاوه ایشکه هامنیت نداریم و مردم بمال خود مسلط نیستند تا بخواهیم امر و ز کارخانه دائر نمائیم فردا فلان دولت همسایه همان متاع را بقیمت مناسب تر وارد کرده کارخانه ما را میخواباند ولو بضرر موقتی باشد در اینصورت باید ملاحظه اطراف مستلبرا نمود گمرک گزافی بآن جنس مخصوص خارجه بسته تا مال داخله بفروش برسد. در این دوره یریشانی ملت از همه ادوار پیش است.

آن پارکهای عالی که دیده میشود هر یک قیمت ده هزار خانه رعیت است که خراب شده، آن

متولد شده و پنجاه سال فواید عمرش را صرف ابناء وطن خود کرد. ایشان را پنج پسر و دو دختر یاد گار است که بهترین و بزرگترین اولادش میرزا علی اصغرخان مؤدب الدوّله است که نگارنده ندید پدر و پسر پیرا که متناسب هم باشند جزاین پدر و پسر را که در واقع مؤدب الدوّله پسر جسمانی و روحانی ناظم الاطباء است که در هر یوضخانه های خارجه بمرتبه اسپیستالی نائل آمده و صاحب دیبلمهای متعدد است که ما در موقع خود شرح حال ایشان را نیز درج و گوشت خوانند گان تاریخ میداریم.

شوابهای رنگین که در آن پارکها بمصرف میرسد خون دل مظلومان میباشد . خوب است شاهزاده اتابک اعظم یک سفری در سایر بلاد و قری فرمایند خانهای رعیتی را بینند که ده خانوار محتاج بیک دیگند .

من دانم که چون حقوق و مواجب را خواستند اصلاح نمایند اینهمه تعریفات پدید آمد و ای باید دانست بغير ارباب نظام و خدمت دیگرانرا چه حقی است ازیت المآل مسلمین که باید بمصرف لازمه و حفظ تغور و شاعت اسلامی بر سر البته در اینصورت اغلوظه از تقی و نقی اگر کسر شود بر علی افزوده شود جای اعتراض است باید خیال نمود که چرا وذرای سابق اقدام در اصلاح این امور نکرده اند . اول آنکه هیچ یک از آنها خانواده سلطنت نبودند و ثانیاً دلسوزی حضرت را نداشتند چشم داشتی که بحضور اشرف است هر گز بدیگران نبود اسلاف بواسطه غفلت در کارهای دولت و ملت بجزای خود رسیدند و یا خواهند رسید .

البته اولاد و احفادشان بر ای العین خواهند دید که ملت فیروز ایران هر سال در روز معین مجسم آنها را ساخته در تمام دهات و ایلات آتش زده و خواهند گفت که این مجسم آنکسانی است که دولت را پایمال نموده و ثروت ما را بر باد داده و هر چیز ما را بدل بذلت کرده اند .

از آنطرف نامنیک اتابک مرحوم (امیر نظام) و (امین الدوله) مغفور باقی خواهد ماند مقصود نام نیک و ذکر چیل است .

اینکه بعضی خیال میکنند که اگر قانون باشد و مردم متعدن و متول گردند خدا نیکرده از اقتدارات و احترامات سلطنتی کاسته میشود حرفي است مهم که قابل هیچ اعتنا نیست احترام سلطنت در دولت قانونی است و قانون حکم عمومی پادشاه است به بزرگ و کوچک وزیر و امیر ، فقیر و غنی بطوارتساوی و همین است حکم خداوند بریند کان خود که بتوسط انبیاء گرام مقن و فرستاده شده است سلطنت بی قانون چه شرف دارد بر مالک بر بری و سط افریقا که با آن هم جمع دولتی نیستند و در

آقامیرزا محمود اصفهانی

دیگر از اشخاص وطن دوست که از آغاز مشروطیت ایران از بدل مال و جان در این مشروع مقدس درین نفر مود و در مجتمع سری و علني در مقام بیداری ایرانیان و بسط بساط معدلت بدل جهاد فرمود جناب آقا میرزا محمود اصفهانیست که در تاریخ مشروطیت ایران در هر موقع نام نامی و اسم سامی او مذکور است و زحمات و اقداماتش ثبت تواریخ و تا ابد ذکر خیرش در مجتمع انسانیت به خوبی مذکور است و ما در این مقام بطوط فهرست اشاره بشرح ذندگانی این فدائی وطن مینماییم تا در موقع خود اعمالش نیز مشروحأ بیاید .

آقامیرزا محمود اصفهانی خلف مرحوم آقامیرزا احمد اصفهانی در ماه ذی القعده سال ۱۲۷۴ متولد گردید دو سال که بر او گذشت پدرش مرحوم شد ۱۲۷۶ چند جده برستاری و حضانت اورا نمودند تا در سال ۱۲۸۱ جدش نیز مرحوم گردید حضانت و پرستاری او منحصر به جدهاش گردید در سن ده سالگی او را بمکتب بردنده چون صباخت منظر و وجاهت را دارا بود و حال مکاتب

جمع بشریت و انجمن انسانیت نامی ندارند عجیباً هر وقت اقتدار آلمان و انگلیس و فرانسه از قانون کم شود مال ماهم کم خواهد شد.

هر گاه شاهزاده اتابک مغض در رسانی و اقتصادی مسلمانی و تقاضای دولتخواهی فتوت و سروتی فرمایند و جمعی از دانشمندان آگاه و عقلای دولتخواه و علمای بیغرض و فیلسوفان بی مرض را گردآورده علاج خواهند که تکلیف چیست و چه باید کرد که دولت و ملت متعدد شوند و سلطنت ایران تا وقت نشور و نقشه صور دوام گیرد مملکت آباد و خیالات آزاد و اهالی شاد و اصلاحات جدیده اجرا شود بدون اینکه کسی از من ملاحظه کنید یقیناً جواب داده میشود که با سخدا و نفعین و تأکیدات انبیاء مرسیین و اصرارات ائمه دین و باذن ملائكة آسمان هفتمن و با تفاوت عقلای روی زمین و با جماعت مسلمین و نص قرآن مبین قانون است قانون است قانون.

قانون ابدی ضرری پدستگاه دولت ندارد، قانون دخالتی بینهایت ندارد. باز تصریح می‌کنیم که قانون حکم عمومی پادشاه است و بس البتہ اگر آن قانون بمشاورت دانشمندان ملت و وزراء عاقل و عالم باشد و بامضای پادشاه بر سر نور علی نور است و قنیکه مجلسی برای وضع قانون منعقد شد فقط دوازده فصل مطرح مذاکره آید کافیست.

اول - قانون عدل و ایجاد عدالتخانه. دویم - مساحت اراضی و تعیین ملاک بموجب دفتر دولتی. سوم - تغییل مالبات بر وجه صحیح. چهارم - نظام قشون. پنجم - اصول انتخاب حکومات و تعیین حق حاکم و محکوم. ششم - اصلاح و ترویج تجارت داخله. هفتم - تصفیه عمل گمرک. هشتم - تصحیح عمل ارزاق و اجناس. نهم - اصول کلیه در تأسیس مدارس علمی و تشکیل کارخانجات و معادن. دهم - تکلیف وزارت خارجه. یازدهم - اصلاح عمل مواجب و مستمریهای دولتی. دوازدهم - محدود نمودن حدود وزراء و وزارتخانه‌ها و ملاها بقانون شرع. اگر همین فعل دوازده کانه مرتب و بموضع اجراء آید دولت ایران در عرض بیست سال از زایرون میگذرد. (والسلام علی من اتبع الهدی و خالق الیوی).

ومدارس سابقه نیز مغتشوش بود لذا تعمیلات را با آخر نرسانیده باداره تجارت وارد گردید. در سال ۱۲۹۰ جده او نیز قوت شده لذا برای خرورت متأهل گردید در آن زمان خل السلطان از فارس معزول و بحکومت اصفهان منصوب گردید.

چون در حکومت او احمدی مالک جان و مال و ناموس نبود بهمان ملاحظه که از تحصیل منصرف گردید از توطین اصفهان نیز منصرف شده یعنی پس از اطلاع بر حکومت خل السلطان و قبل از ورودش با اصفهان مشارالیه برای خویش و ناموسش از اصفهان مروعباً تبریز فرار نموده و در تبریز از سال ۱۲۹۱ متعقول تجارت اسلامبول و داخله ایران بود تا در سال ۱۳۰۶ در تبریز با کمال اعتبار و معروفیت به تجارت عمده و بزرگ اشتغال داشته و باندازه هم که در آن زمان معتبره بود نروت معتبره بیهم بست.

در سال ۱۳۰۶ قطع علاقه از تبریز نموده بدارالخلافه طهران را آورده در سال ۱۳۱۱ مسافت بطرف روسیه نموده یا اینکه روسیه نسبت بارویا و اهالیش وحشی بودند ولی نسبت با ایران مملکتی قانونی بود و اهالیش تاییک اندازه بیدار و تهدن خواه این بود که مشارالیه

روز دوشنبه ۱۰ دیمداد انجمن اصلاح خواهان در منزل نگارنده مشقده گردید.

ذوالریاستین گفت در این مدت مسافرت شاه باید تشکیل انجمن بطريق خاص باشد یعنی خاص الخواص و اصحاب سر جمع شوند و مذاکرات انجمن هم نوشته نشود. مأموریت اجزا، صرف دعوت و بیداری اهالی وطن و نوشتن لوایح باشد. بساير بلاد ایران يا مخصوص بهر شهری يکنفر داعی گسیل داریم. پس از مذاکرات بسیار قرار شد که هر بیک از اجزاء، بعنوان خاص در هر بیک از شهرهای ایران شخصی را معرفی کنند و متوالیاً باو و بدیگران بتوسط او لوایح و اعلانات بفرستند.

باین جهة در پچند جلسه انجمن مشغول این کار بود. مذاکرات انجمن تا ماه رمضان ۱۳۲۳ نوشته نشد.

(بنده نگارنده وقایع و مقدمات مشروطیت را تا ۱۸ ماه جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ بطريق اجمال مطابق نوشتگات انجمن و مکانیسی که از بلدان با انجمن رسیده نوشته است و هر جا هم که مذاکره در انجمن شده باشد که وقایع تاریخیه ایران منوط باان باشد نیز مینویسیم و از روز هیجدهم ماه مهر بور وقایع را روز بروز الی کنون که زمان طبع این تاریخت (۱۳۲۸) نوشته و بعد از این هم اگر خدایم توفیق دهد مینویسم).

در مدت مسافرت مظفر الدین شاه امر مهمی که ربطی بمشروطیت داشته باشد اتفاق نیفتاد جز واقعه کرمان و هیجان اهالی فارس از جهت خریدن شعاع السلطنه املاک و خالصه جات فارس را که در واقع همان فشار خلیم شعاع السلطنه، شاعی از نور بیداری بقلب مردم فارس انداخت والا لوایح انجمن علت تامه نبود.

در طهران هم آقای بهبهانی مشغول دسته بندی و ازدیاد یکفوه مدافعته برای آمدن عین الدوله بود. آقا میرزا مصطفی آشتیانی این مجتمع خفی آقایان علماء را بشکل مهمانی دوره درآورده. نظام الملک رئیس دیوانخانه عدلیه هم گاه کاهی باشاره درباریان احکام آقایان مخالف عین الدوله را

بعزم خدمت بوطن پس از ملاقات جمعی از هوا خواهان عدالت که منجله مرحوم آفاسید جمال الدین اسد آبادی بود با ایران معاودت نمود در طهران فدری توقف فرموده تا و توان دیدن بعض جیزها را در خود نمی دید خصوص تمیبد مقدمات ناصر الدین شاه برای حشن قرن خود خبر از امور موحشه میداد و مشارالیه مسبوق بود که حریت خواهان عوالم انسانیت و مجدویین حریت و آزادی نخواهند گذارد که قرن ناصر الدین شاه بر حسب میلت انجام گیرد لذا از طهران به سر زبان مهاجرت نمود و در آنجا صدای تیار اول فدائی ایران مرحوم میرزا رضا راشنید بحددا طهران آمده و چون عقیم و بلاعقب بود چند نفر از اولاد یتیم را بفرزندی قبول و متهم خارج تربیت آنان گردیده در این انتا مربیش شده و بحکم طبیب امامزاده قاسم را که یکی از دهات ییلاقی شمیران بود برای توقف موقتی اختیار نمود و در آنجا خوشبختانه بمعاشرت و مودت مرحوم آقامیرزا حسین مدعی و متخلص به قطب که مردی فاضل و عالم و حکیم و فقیر و سالک بود موفق آمده و برای بیداری هموطنان و حرق بیداری هموطنان نقشه ها می کشیدند و دروس مرحوم سید جمال الدین را مذاکره مینمودند پس از آنکه پشهر طهران معاودت نمود واقعه تجار و مسیونوژ بیش آمد با اینکه مشارالیه مربیش بود با تجارت مساعدت

مردود داشته کاهی هم اظهار دوستی بآنها و هر اهی مینمود لیکن چه عدله معلوم است عدله بی قانون، عدله که چنی جاهم و دزد دست بدست هم داده تقی را بگیر، احمد علینقی را بگیر از آن رشوه بگیر از این تعارف بگیر. امروز حکم مینوشتند فردایش ناسخ را مینوشتند بعض اوقات اتفاق می افتاد که ناسخ را احتیاطاً با حکم مینوشتند که در وقت دادن بمدھی علیه معطلی نداشته باشد و کاهی هم باصطلاح کاسه از آش گرم تر بود. مثلاً مدعی چهارهزار تومان بزرگ ادعا میکرد عدله حکم چهل هزار تومانی میداد. هم مدعی حاضر داشتند هم ملاکه حکم بدهد اکثر مرافعات عده را راجع میکردند به حکمه ملائی که با اجزاء عدله مناسب تامه داشت.

از آن جمله شخصی از رعایای خارجه مدعی گردید برقن یک نفر رعیت داخله و مدعایه تقریباً پنج هزار تومان بود لیکن رئیس عدله هفتاد هزار تومان املاک شوهر زن را بتصرف مدعی داد که نزدیک بود این حکم یک نزاعی در مملکت پدید آورد که بتدابیر وزیر خصوص و ملاحظه آقای طباطبائی از غیاب شاه در بوته اجتاد ماند و املاک پیچاره رعیت داخله را پس از خسارات بسیار باو مسترد داشتند و نیز در این مدت زن موقد السلطنه را که دختر مظفر الدین شاه بود به حکم ویعهد و مأموریت سعید السلطنه رئیس نظمیه در محضر حاج شیخ فضل الله مطلعه نمودند و برای اینکه این پذنامی را اصلاح کنند چهل هزار تومان به موقد السلطنه دادند و آن زن را که همه علماء طهران طلاقش را صحیح نمی دانستند در حالتی که شوهرش و خودش راضی بطلاق نبودند پس از چند ماهی امام جمعه طهران بعقد خود در آورد و چون احمدی نبود که عقد او را برای امام جمعه اجرا نماید خود حاج شیخ فضل الله او را معقوده امام جمعه نمود در مقابل خدمتی که از امام جمعه صادر گردید چنانچه خواهد آمد.

دیگر از اتفاقات که در فیاب شاه اتفاق افتاد این بود اجزاء انجمن صلاح در این دیدند که یکی دو نفر از دربارها را مستعد نمایند از برای صدارت ایران و از برای این شغل و منصب وزیر خصوص نموده بزاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهندگی گردید در بین تجار فقط مشارالله و حاج محمد علی شال فروش و یکی دیگر از آنها نتیجه را مسبوق بودند و میدانستند که مسئله گمرک و نوز بهانه است ولی سایرین کورکوانه حرکت میکردند.

مجملًا نزدیک بود که مقاصد سری خود را بیش ببرند و درس خود را تکمیل کنند که حاج محمد اسماعیل مغازه خالفت و مناقضت نمود.

و سعد الدوله وزیر تجارت هم از طرف محمد علی میرزا ویعهد که در آن وقت بعزم نیابت سلطنت در طهران بود تجار را بشهر آورده و در آن هنگام مسافت مظفر الدین شاه به فرنگستان پیش آمد تا آنکه واقعه قند و چوب خوردن آقاسید هاشم فندی روی داد در شب آنروز جناب آقامیرزا محمود باعده از تجار و چند نفری از اجزاء انجمن خفی تا صبح در گردش و برای حرکت دادن آقایان در تلاش بودند تا بالاخره آقایان را بحضورت عبدالعظیم چپانیمه و در آنجا آنها متخصص وانمود کردند.

حاج محمد تقی معروف به بنکدار و یا معروف بسفارتی با برادر خود حاج محمد حسن از طرف تجار و کیل خرج آقایان بودند تا دستخط انعقاد عدالتخانه را صادر کردند.

دا با شاهزاده خلفرالسلطنه مناسب دیدند لذا حل این مسئله را درست آقای طباطبائی دیدند و باشان مطلب را رسائیدند.

آقای طباطبائی فرمودند من تا يك اندازه ظفر السلطنه و نيرالدوله را برای وزارت جنک و صدارت مهیا نموده ام اگرچه نيرالدوله متفاق است لیکن ظفرالسلطنه شخصی است ساده و با قول در بین شاهزادگان اخلاق این شاهزاده خوب است امیدوارم که از دست او گرهها حل شود. فاما وزیر مخصوص باید در چند مجلس او را دید و باين خیالش انداخت لذا در روزی که وزیر مخصوص آمده بود منزل آقای طباطبائی نگارنده خود را رسائیده و یادآوری آقای طباطبائی نموده درین مذاکرات که وزیر مخصوص گفت اگر عین الدوله را از این مسند بردارید که بجاش منصب منصوب کنید باز عین الدوله ربطی با سایرین ندارد.

آقای طباطبائی در جواب فرمود خودت هیچ نسبت عین الدوله نداری صدارت را قبول کنید دیگران چه دارند که در شما نیست باين جهت وزیر مخصوص که امروز ریاست نظام با او است مایل بطرف ملت است عین الدوله امور لشکری و کشوری را در غیاب شاه راجع بچند نفر نموده است وزارت خارجه و امور کشوری را راجع به عین الدوله و امور لشکری را راجع بوزیر مخصوص ونظم شهر را راجع به امیرخان سردار نموده است. امور نیابت سلطنت را در ظاهر با محمدعلی میرزا قرار داده است لیکن باطلام ظفرالسلطنه.

این اشخاص مذکور هر یک را بطرف ملت و برضد عین الدوله مایل نمودیم جز امیرخان سردار را که بمالحظه عمیش عین الدوله باو اظهاری نشد لیکن مقدمات تعایل او را از وضع خرابی دربار مهیا کردند اما سایر شهرهای ایران و حکومتهای بلدان مشغول ظلم و غارت و چاییدن رعیت صدای مظلومین مانند طنین زنور مبدل ییک دودی ظلمانی میشود و با آسمان صعود میکند تا چه وقت این دودها محترق و یک صاعقه سوزاننده بطرف خالین هبوط نماید وضع حاکم های بلدان ایران در محل

از آن وقت شخص شخصی آقامیرزا محمود با نجمنهای خفی متعدد وارد گردید در چند انجمن باشخمن نگارنده معاهده و متحد وهم قسم بود خدمات نمایان در آن انجمنها نمود.

در واقعه مسجد جامع که آقایان بیله قم مهاجرت نموده و علی الظاهر عین الدوله غالب و ملت مغلوب اول کسیکه قد مردانگی را راست و علم نموده مقدمات تحصین بسفارت خانه انگلیس را فراهم کرد مشاریبه بود با چند نفری و حاج محمد تقی بنکدار.

و حاج محمد تقی بنکدار در تمام این زحمات هیچ مقصودی نداشت جز قانونیت و مشروطیت و حریت نوع خود واژبدل مآل بهیچ وجه مضائقه نکرد تا یکی که به مقصود نایل آمده و باسلسله جبله تجار ایستادگی نمود تا دستخط مشروطیت را صادر نموده و مهاجرین قم را وارد گردند.

و از طرف تجاریوں معتمد به جمع آوری نموده مخارج گزاف مدت تحصین را که حاج محمد تقی متحمل شده بود تا دینار آخر دادند و مخارج مهاجرین را نیز دادند بلکه تا یک اندازه اجرت المثل ذخیر بعضی را دادند که بعد از این آنها بر ملت امتنانی وارد نیاورند و از اینجهت خاطر ملت را آسوده داشتند.

مأموریت خود بمراتب شتری از پادشاه بالاتر و بی اندازه مسلط بر مردم بیچاره، در وقت حرکت از طهران و رفتن به محل مأموریت خود چه یکسال در آن محل توقف نمایند چه بیشتر بوضعی ملوکانه حرکت میکنند که نگارنده یکی از آنها را در این تاریخ شرح میدهم و پاره از حالات آن را ذکر مینمایم دیگر خواننده میتواند سایرین را قیاس با آن نماید هایین یسرهای مظلوم الدین شاه نجیب‌تر و معقول‌تر و در پیش‌تر از شعاعسلطه کسی را سراغ نداریم در سال گذشته حکومت فارس را به او تفویض نمودند آنچه که از این حاکم در فارس دیده شده است در موقع خواهد آمد لیکن در زمان حرکتش که در خارج دروازه طهران چادر زده و نقل مکان کرده بود عده هراهاش از چهارهزار نفر متعدد بود. صدویست هزار تومان یول کرایه محل اسباب و اجمال و بنه او شده بود بعلاوه قاطرهای شخصی و مال‌های بستگانش.

بهمن استعدادی که نادر شاه افسار بطرف هندوستان رفت حضرت والا بطرف فارس روانه شد آنکه نادری‌ها در بین مسافرت و حرکت احده را از عابرین متعرض تمیشند اجزاء حضرت والا هم گرفته و محله کشند عابرین، لشکر نادر شاه بجهنگ دشمن میرفت هراها نهضت والا برای غارت دوست سفر میکردند.

دیگر آنکه نادر شاه سوار اسب و بالباسهای خشن و شاید دو روز و سه روز چکمه‌های پارا از پا بیرون نمی‌آورد ولی حضرت والا مثل آنکه به جمله عروس تشریف میرند بالباسهای خلیف میباشند مناسب هر روزی یک رنگ را. منلاً روز شنبه را لباس سفید و روز یک شنبه را لباس زرد و روز دوشنبه را لباس قرمز و کذا سایر ایام را و برای هر لباسی یک کالسکه شش اسبه مناسب آن لباس مثلاً هر وقت که حضرت والا لباس سفید میباشد میباشد یک کالسکه سفید با آلات نقره و شش اسب سفید با آن بسته و یک جوان خوشگل و سفید در جلو کالسکه نشته باشد و هر وقت لباس زرد پوشید باید یک دستگاه کالسکه زرد بشش اسب زرد بسته باشند که اسباب و آلات آن‌همه طلا باشد و هر زمان لباس زمانیکه شروع بانتخاب و کلای مجلس شده برای دادن تعریف و گرفتن رأی و نظارت انتخاب بیوسته مشغول خدمت بود و آنی راحت نبود.

در این انتهای طرف تجار بنمایندگی ملت و وکالت مجلس مقدس شورای ملی منتخب و برقرار کردیدند.

در مدت وکالت چه بسیار خدمات برایشان وارد آمد که تاریخ بیداری حاوی آنست در آن وقت انجمنهای علنی که بالغ بر صدویست انجمن بود در طهران تشکیل یافت که اکثر آنها بتحریک مستبدین و محمد علی میرزا دایر و منعقد گردید و همگی تیشه برویشه خود و ملکت میزدند الامعده‌ی از آنها که خدمتشان خالص و منزه و یا ساده و صرف تقلید بود.

از جمله انجمنهای معتبر انجمن اصفهان بود که بدوان باهتمام و مسامعی چنان حاجی میرزا یعنی دوات آبادی منعقد و دایر گردید و بعد از چند ماهی چنان آقامیرزا محمود به مدیری آن منتخب گردید که باستغل وکالت مجلس و عضویت در مجلس سری اورا مجبور به قبول کردن مدیری آن کرده بودند و مکان این انجمن را نیز در خانه مسکونی ایشان قراردادند. در چشم مولود محمد علی میرزا چون اندک

سیاه پوشیده باشد باید یک دستگاه کالسکه سیاه باشند باشد یا یک غلام سیاه در جلو . بهمین نسبت در شکه بهمین نسبت سایر اشیاء وای بر آن روزی که حضرت والا لباس قرمز بیو شد که آن روز غضب است آن روز روزیست که باید یک بیچاره از این عالم برود آن روز روزیست که باید اطفال یتیم شوند ، آن روز روزی است که باید ذُنْها بی شوهر شوند .

نتیجه این حرکت و سلوک را نگارنده باید در فارس و شیراز از ائمه دهد لیکن برای تشریع و توضیع و برای آنکه خواننده تاریخ اند کی در این مقام تأمل نماید و علت فقر اهالی ایران را بداند یک دوسره مختصر نتیجه را در کرمان می آوریم و بهمان قیاس حالت اهالی فارس و سایر بلدان معلوم می شود و نیز مدلل داریم که اگر مثلاً ظلمی باهالی فارس شود ضرر شد بسایر بلدان هم خواهد رسید بطور تخمین محقق و معلوم است سالی دو کروز تومان پول خارجه وارد کرمان می شود برای خرید شال و قالیچه و یسته و حنا و رنگ و کتیرا (جناب آقا یعنی وکیل کرمان که از موافقین و اهل خبره است نقل کرد که در یکسال من اذ آقا محمد اسماعیل تاجر مقیم رفسنجان پرسیدم که امسال صد هزار تومان کتیرا در کرمان و رفسنجان خریده شده است یانه مشاورالیه جواب داد امسال بتوسط شخص من دویست هزار تومان کتیرا خریده شد) . پس چه علت دارد که دهخانه در کرمان استطاعت چرا غ روش روشن کردن را ندارند با اینکه چرا غ در کرمان در شب که از اول شب تا صبح روشن باشد صد دینار است (صد دینار قیمت عشر یک متقال نقره است) .

و باز چه علت دارد که مأمور حکومت دردهات کرمان که می خواهد یک تومان یول خری (۱) از رعیت بگیرد رعیت ندارد او را بدرخت می بینند و آنقدر شلاق با میزند که عابرین یکشاهمی یکشاهمی بدهند پس از یک دوروز یک تومان جمع می شود برای مأمور حکومه و باز چه سبب دارد که رعیت دختر (۱) پول خری قسمی از مالیات است غیر از سرشماری چه این پول را از کسی میگیرند که صاحب یک خر یا یک گاو باشد پس از یکنفر ممکن است سه پول بگیرند اول از ملک ، دوم از جیوان ، سوم از خود او گاهی هم بعنوان عوارض و بقیه را بعنوان جرم .

هر اهی از او ظاهر شد عقلاً چنین صلاح دیدند که از طرف ملت هم باحسن و جهی تلافی شود .

لذا از طرف مجلس مقدس تا کیدند که انجمنها جشن را شایان و عالی بگیرند از آن جمله انجمن اصفهان محض امتنال و اطاعت از اوامر مجلس مقدس دوشب راجشنسی پس عالی گرفتند که زیاده از دوهزار تومان خارج آن دوشب را جناب آقامیرزا محمود متهم شد فقط دویست تومان از طرف اعضاء انجمن هراحتی شد .

پس از اینکه با مر محمد علی میرزا مجلس و مسجد و معبد مسلمانان را به توب بستند و کردند آنچه کردند . همان روزی که خانه جناب ظهیرالدوله را به توب بستند و متوجه ازیست هزار تومان امازیه اش را بغارت بردند محمد علی میرزا حکم کرد انجمن اصفهان و بعض انجمنهای دیگر را نیز به نوب خراب گشتند و مشاورالیه را نیز گرفتار نمایند که اقبالالدوله بخواهش حاج عبدالمحبود بانکی که منتهای دوستی را با اوداشت توسط و شفاقت نمود لذا محمد علی میرزا اورا مغفو داشته تا مدت سه چهارماه آقامیرزا محمود در مجتمع سری کار میکرد با اینکه نهایت دقت را در کتمان و اخفا ، داشتند و ساعی بودند که کسی واقف نشود باز به محمد علی میرزا را بورت دادند حکم بدستگیری و چوب زدن و تبعید او نمود .